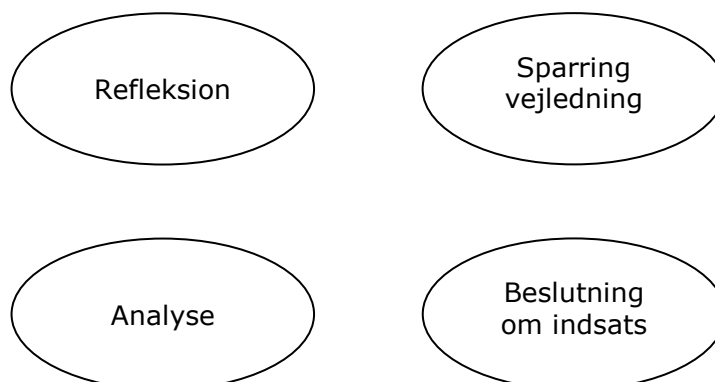

Dialogredskabet – krav til det gode mødeforløb og den gode professionelle samtale

- 1 *Det teoretiske udgangspunkt* for mødet. Der kan vælges flere teoretiske modeller, men den valgte model skal rumme følgende elementer: tydelighed i kontekstafklaring, systemisk tankegang, og modellen skal være anerkendende og ressourceorienteret.
- 2 *Drøftelsen organiseres*, så den på en systematisk måde afspejler den valgte teoretiske model.
- 3 *Forældrene* deltager så vidt muligt alt afhængig af mødets formål.
- 4 *Mødeleder* skal være kompetent som facilitator, således at alle kommer til orde, og der lyttes til alle, ligesom alles udsagn anerkendes.
- 5 *Mødedeltagerne skal være velforberejdede til mødet*, og eventuelle skemaer på barnet forelægges for mødedeltagerne før eller under mødet.
- 6 *Initiativtager* til mødet har på forhånd gjort sig klart, hvad denne forventer af mødet, og dette introduceres for alle mødedeltagere, inden mødet starter.
- 7 *Indledningsvis sker en forventningsafklaring* blandt deltagerne om mødets formål ved hjælp af anvendelse af nedenstående model.
- 8 *Afslutningsvist gøres der status over mødet*, og eventuelle konklusioner og beslutninger, herunder udnævnelse af tovholder, hvis der planlægges flere møder eller tiltag.
- 9 *Mødes afrundes med drøftelse af mødets forløb*, hvor fokus og eventuelle skift i fokus evalueres ud fra nedenstående model, som kan illustrere forskelligt fokus under mødets forløb intenderet eller ej.

Samtalens og mødets domæner: Hvor er vi – hvad vil vi?

Der kan være følgende fire domæner for en drøftelse blandt professionelle med eller uden forældre:

I *refleksionens domæne* sker der en fælles refleksion over fx et barns situation eller en problemstilling i forhold til en børnegruppe. I refleksionens domæne sker der alene en udveksling af tanker og overvejelser om det emne eller det barn, der ønskes drøftet.

I *sparringens og vejledningens domæne* sker der en gensidig sparring eller vejledning, fx om hvordan en problemstilling kan forstås og eventuel anskues på en ny og anden måde.

I *analysens domæne* analyseres barnets situation, fx hvad er baggrunden for barnets aktuelle situation, hvilken historie har barnet med sig, og hvordan er barnets samspil med omverdenen – uden at der tages beslutninger om eventuelle løsninger på barnets situation.

I *beslutningsdomænet* er barnets situation analyseret, og processen er der, hvor der skal tages beslutning om en handling i forhold til barnets situation. Det kan være en særlig foranstaltning over Serviceloven, men det kan også være, at der blot er særlig opmærksomhed på barnets situation i dagtilbuddet eller i skolen.

Den bedste proces, før man når til beslutningsdomænet, er der, hvor man forinden har været gennem de tidligere domæner, dvs. refleksionens, sparringens og analysens domæne. Forskning viser, at i mange tilfælde sker de professionelle beslutninger om et barn alt for hurtigt, uden at barnets situation er grundigt analyseret.

I en evaluering af et møde, kan mødedeltagerne dels drøfte, var vi i de(t) domæne(r), vi besluttede, var vi i forskellige domæner undervejs i mødet, uden at det var planlagt, og uden at vi lagde mærke til det?

De fire domæner kan anvendes dels til at fastholde fokus på det besluttede fokus for mødet, dels analysere, om man har været i alle domæner, inden en eventuel beslutning blev taget.

En drøftelse af mødets forløb kan ske ved at tegne eventuelle skift i domæner undervejs i mødet og i fællesskab vurdere følgende:

- Blev det en god proces i forhold til det, man forventede af mødet, fx blev man i de(t) besluttede domæne(r), skete der en udvikling i den professionelle dialog?
- Blev eventuelle beslutninger taget på et grundigt grundlag?

En evaluering af et møde kunne se sådan ud – og viser skiftene i domæner undervejs i mødet.

